

Nyfikenhetsvandring 58 - Kyrkans folk lever i förlåtelse (Kyrkans folk del IX)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01

Detta är nyfikenhetsvandring
58

Kära du, som strävat med ända
hit!

På den här vandringen ska du få vara med om att stoppa ondskan i världen. Den behöver stoppas, eller hur? Mestadels är vi med om att öka den. Man gör det då man ger igen, svarar med samma mynt, föraktar den som bär sig dumt åt, är oförskämnd när någon är oförskämnd. Man tar emot surhet och dåligt humör och ger det sedan vidare till andra. Man ältar det på terepen. Allt detta är bra sätt att öka ondskan i världen. Djävulskapet bara fortsätter. Den förtryckte bli förtryckare &.

Det finns ett motmedel. Det är förlåtelse och försoning. Här är stopptecknet för ondskan i världen. Genom förlåtelsen öppnas fönstret: Man släpper ut det unkna och instängda och släpper in friskhet och livsmod. Det går att andas igen. Det är mycket som händer när vi hittar förlåtelsen. Förlåtelsen är livsluften för Kyrkans folk.

Vi ska försöka hitta förlåtelsens nyckel. Tappar vi den, blir vi aldrig av med skräpet i våra liv. Det unkna poppar upp. Om och om igen. Det blir som för konfirmanden som skulle lära sig trosbekännelsen utantill. Han blandade ihop orden och sa: vi tror & på syndernas uppståndelse&

Konfirmand nr 2 hade skickats iväg till kyrkans högmässa.

Han måste ju gå dit några gånger. När han kom hem frågade föräldrarna:

- Vad sa prästen?
- Han pratade om synden.
- Vad sa han om den?
- Han gillade den inte.

Målsättningen med denna vandring är just denna: Att inte gilla synden.

Så låt oss gå på nyfiken upptäckarvandring in i syndernas förlåtelse!

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.

Vi ser de på de tre sista vandringarna i "Tredje trosartikeln":

Vi tror ock på...
syndernas förlåtelse

Vandring 58 Kyrkans folk lever i
förlåtelsen

de dödas uppståndelse

Vandring 59 Kyrkans folk lever i
uppståndelsens kraft

och ett evigt liv

Vandring 60 Kyrkans folk lever himmel på
jorden

Vi skriver med stora bokstäver:

**SYNDERNAS
FÖRLÅTELSE**
Temat är: förlåtelsens
ABCDEF

Vi stannar till vid fyra
förlåtelsepunkter:

Förlåtelsens A = Synd om mig eller
synd i mig

Det moderna slaveriet

Att inte se hurdan man är

När ljuset tänds

Världens mest berömda prästfru

Jesu yrke

Och han var fylld av nåd och sanning

Hur Jesus möter dåliga människor

Förlåtelsens B = Synd - vad är
det?

Förlåtelsens C = Hur man blir av med
skräpet?

Inte genom att tiga

Inte genom att skaka av sig det men

genom att bekänna och ta emot förlåtelsen

Förlåtelsens D = Att ta emot
förlåtelsen

Dagligen -
söndagligen - biktigen

Förlåtelsens E = Att
förlåta andra

Viktigt! Men ofta mycket
svårt

Jesus och dina svårigheter att förlåta

Fader förlåt dem

Hur många gånger?

Att förlåta sig själv

Förlåtelsens F = Än sen
då?

Och så till sist:
Reflektion

Förlåtelsens A = Synd
om mig eller synd i mig

Det moderna
slaveriet

Ego-snurrets karusell går
bara runt, runt, runt...

Det är så synd om mig.
Vem bryr sig om mig?

Usch, vad människor är självupptagna nu
förtiden. Alla tänker de på sig. Det är bara
jag som tänker på mig.
Men problemet ligger kanske i att det är
synd om mig därför att det är synd i
mig. Synden är som en tyngd i mig som bara drar mig
neråt. Och drar mig in i en fångenskap.
Var och en som gör synd är
syndens slav (Joh
8:34).

I
varje synd sitter det ett litet snöre. Avund, elakhet,
själviskhet, förakt, lögn, otukt, svarta pengar -
där sitter små snören i alla dem, de snor sig
omkring mig, de binder mig, fångar mig. Avunden fångar
mig. Orenheten fångar mig. Lögnen fångar mig. Jag
kommer inte loss. Något inom mig dör - samvetet reagerar
inte längre, känslan av vad som är rätt
avtar.

Så blir det om inte förlåtelsen
drabbar mig! Förlåtelseordet som uttalas efter
syndabekännelsen kallas för avlösningen = jag
löses från syndens band. När man tar emot
förlåtelseordet ryker alla snören och rep och
band
Att inte
se hurudan man är

Jag ser inte att jag är
fångad och låst. Jag vill kanske inte se det. Jag kan
inte se för att jag lever i halvdunkel. Jag ser inte min
synd.
Svenska Dagbladet skrev en gång om
Margareth Thatcher:

Problemet med Thatcher var hennes
styrka. Hon kunde aldrig erkänna ett misstag och lägga om
kurs.

Dagens Nyheter skrev om Nixon:

I Nixons karaktär fanns
gapande hål. Om han tidigt hade erkänt sin skuld kunde
han snabbare ha återvänt till strålkastarljuset. Men
han förmådde aldrig medge fel. Mörkt högmod
stod i vägen. Det erkännande för storhet som Richard
Nixon åstundade - och i utrikespolitiken delvis
förtjänade - får han aldrig. Vad historien
förtäljer saknar motstycke: en president jagades på
porten.

När
ljuset tänds

Du ser inte hur du ser ut när
du går in i badrummet om natten, då det är alldeles
mörkt. Men när ljuset tänds, vad ser du då?
Tycker du om vad du får se?

Jesus
tänder ljuset i Bergspredikan (Skriv
ut Bergspredikan Matt Kap
5-7)

Han kommer på oss med att
bara stirra på andras fel och synder. Men våra egna
bagatelliserar vi. Vi ser bjälken i deras ögon.
Självs är jag ju förstås inte alldeles felfri.
Lite småflis har jag ju. Du
hycklare, ta först bort bjälken ur ditt eget öga!
Då kommer du att se så klart att du kan ta ut flisan ur
din broders öga (se Matteus
7:1-5).
Jesaja var en fin människa. Och modig.
Han vågade gå till rätta med folkets synder. Han
tände ljuset.

Han avslöjade fruntimrens
fåfänga. Slå upp och läs Jesaja 3:18-23.

Han avslöjade gubbtimrens
stöddighet. Slå upp och läs Jesaja 5:18-23.
Men när Jesaja själv kom inför
den Gud som är Helig, helig,
helig då först såg han sin egen synd.
Gud är helig, han
hel, full av godhet, full av skönhet, äkthet, friskhet
& men jag, jag är så halv, så trasig, så
smutsig &

Jesaja såg först sin egen synd:

Ve mig, jag förgås! Ty jag
är en man med orena läppar.

Sedan såg han folkets synd:

Och jag bor ibland ett folk som har
orena läppar.

Orsaken var att han fått upp ögonen:

Mina ögon har sett Konungen,
Herren Sebaot.

(Läs om detta i Jesaja 6: 1-8)

Världens mest berömda
prästfru

heter Karla Faye Tucker.

Hon hamnade i fängelse
därför att hon mördade. Efter mordet var hon inte
särskilt ångerfull. Men det hände något i
fängelset. Hon mötte Kärleken med både stort
K och Kärleken med ett
ännu större K.
Hon mötte Kärleken - det var
fängelseprästen. Han engagerade sig i henne och sedan
blev han engaged to her. Det blev bröllop i
fängelset.

Men hon mötte också Kärleken
med ännu större K. Hon mötte Jesus, berättar
hon. Först då förstod hon vad hon gjort. Hon blev
alldeles förkrossad. Hon fick se sig själv i ljuset
från Jesus.

Guvernören George F. av Texas sa (b)ush
om henne och avrättade henne.

Jesus, Frälsaren och Herren,
gav henne oändlig nåd och upprättade henne.
Jesu
yrke

Jesu yrke är att vara
frälsare. Han gläder sig då han får utöva
sitt yrke. Han har ett oerhört intresse för våra
synder. Men han tvingar inte sina tjänster på oss. Men
när vi ber honom om hjälp då är det mycket som
händer.

Han låter ljuset lysa in i alla
vrår.

Han lyfter på alla lock,

Han skakar alla fina mattor.

Han försöker leta rätt på allt skräp.

Han gör det inte för att sätta dit oss.

Han gör det därför att han älskar oss.

Han vet att han är den ende som klarar av våra och

världens största problem: Soporna.

Se Guds lamm som tar bort världens
synd.

(Joh 1:29)

Och han
var fylld av nåd och sanning

När vi möter Jesus
presenterar han sig ofta med orden JAG
ÄR.

Jag är ljuset & vägen, sanningen, livet &
uppståndelsen & vinstocken ..

Vi möter honom som vet vem
han är. Och som vill hjälpa oss att hitta vårt
jag är. Du är
aldrig dig själv när du syndar och följer dunkla
krafter nedifrån. Du är dig själv när Jesus,
han som är JAG
ÄR bor i dig.
Från detta gudomliga

JAG ÄR finns en
utstrålning av Ljus

Från detta gudomliga JAG
ÄR finns en utstrålning av Nåd
Vi

kommer ihåg hur Johannes, som var både besvärlig och
häftig ibland, häpnar över vad han ser. Han är
alldeles överväldigad. Han sjunger i sin prolog.

vi såg hans
härlighet,

en härlighet som den ende Sonen får av Fadern,

och han var fylld av nåd och sanning.

(Joh 1:14)

Jesus var så fylld av det som är
äkta och rent. Han utstrålade himmelsk skönhet och
godhet. Han levde så rikt. Men så påstår
Johannes något som tycks kunna gälla oss och som kan
få oss att svimma av häpnad. Han säger:

av hans fullhet har vi alla fått,
nåd och åter nåd. (Joh 1:16)

Jesus möter människor med
nåden och

sanningen. Han reser dem upp ur deras
förnedring. Han förmedlar in i människors liv
självrespekt. De får hjälp att hitta det äkta,
det sanna livet. Han ger dem en känsla av att vara
värdefulla. Det händer mycket när Jesus som är
fylld av nåd och
sanning möter människor som varit
förtryckta och ockuperade både av lögnen och
makter.

Jesus var så fylld av nåd och sanning att det strålade
från honom. Det strålade från hans ögon. Det
strålade sanning från det ena ögat och det
strålade nåd från det andra ögat. När
Jesus såg på människor så var det i en samsyn
av nåd och sanning.

Lägg märke till att
först kommer nåden, sedan kommer
sanningen. Jesus var
fylld av nåd och
sanning!

Hur Jesus
möter dåliga människor

Johannesevangeliet ger flera exempel på
hur Jesus möter människor på det sättet.
Tänk på äktenskapsbryterskan i Johannes 8 & De
skriftlärderna och farisäerna ser med enögd
sanningsblick på äktenskapsbryterskan. De släpar
fram henne till Jesus med fördömelse och anklagelser. Men
Jesus ser henne i en samsyn av nåd och sanning. Först
såg han henne med nådens öga. Han tog emot henne.
Hon fick komma, smutsig och eländig och syndig.
Sedan såg han henne med sanningens
öga. Han använde ordet synd om det hon gjort. Gå
bort och synda icke mer.

Tänk också på den rike ynglingen (se Markus 10:17-27). Först såg Jesus honom med nådens öga. Han fick kärlek till honom, står det. Sedan fick han höra ett ord av sanning. Han var fångad i något som låste honom. Han var fångad i aktier och i marknadskrafter: Gå bort och sälj allt du äger& Tänk på den förlorade sonen (Lukas 15:11-32). Innan denne slarver till pojk hunnit säga ett ord av vad han gått och stavat på "Fader, jag har syndat&." innan detta ord kom över hans läppar hade fadern sett honom, fyllts av medlidande, sprungit emot honom, omfamnat honom, kysst honom&. Nådens öga sa honom: Jag får komma som jag är

Sanningens öga sa honom:
Jag behöver inte förbli sådan jag är.

Förlåtelsens B = Synd -
vad är det?

Synd - att
säga nej till Guds kärlek

Jesus undervisar oss
i Johannes 16:7-15 om vad den helige Ande skall göra. Bland
annat säger han där, att Sanningens Ande skall
överbevisa världen om synd &. Och så ger Jesus
en definition av vad synd är: om
synd, ty de tror inte på mig &
Synden är alltså inte bara detta att
man är elak och stygg och nallar päron i grannens
trädgård och sånt&. Synd är inte i
första hand ett moraliskt problem. Djupast sett är synden
att vi stänger dörrar och fönster för Guds
kärlek. Synd är att säga nej till Guds kärlek
som Gud ger oss genom Jesus. Synd är att leva instängd i
sig själv och bara vara inriktad på att förverkliga
sitt eget stora, stackars, lilla, duktiga, ömtåliga
JAG.

Synd är att jag klipper av
kontakten med Gud. Genom mina synder går det sönder.
Ljuset från Gud klipps av och jag hamnar i mörker.
Värmen från Gud klipps av och jag hamnar i kyla.
Människor omkring mig börjar frysa. All annan synd jag
begår har sitt ursprung i min otro. Psalt 51:6 säger:
Det är mot dig jag har syndat och
gjort det som är ont i dina ögon. All
synd, på vilket sätt och på vilket plan den än
begåtts, är alltid en synd mot Gud själv, livets
Givare och Uppehållare. Därför är Gud den som
kan förlåta alla synder.
Liv och
salighet

En bra undervisning om synden får vi i Psaltaren 32.
(Vi följer här 1917)

Säll är den vilkens överträdelse
är förlåten,

vilkens synd är överskyld.

Säll är den människa som Herren inte tillräknar
missgärning

och vilkens ande inte är något svek.

(Psalt 32:1-2)

Lägg märke till ordet
Säll - (Folkbibeln: Salig. X2000:
Lycklig)

Målsättningen med
förlåtelsen är att himmelens glädje skall
nå oss.

"Där syndernas förlåtelse
är, där är också liv och salighet"
sjunger Martin från 1500-talet. Änglarna dansar, jublar
och hoppar högt av glädje där synden kommer bort
(Se Lukas 15:10). Men å andra sidan:
Där synden finns kvar där mulnar himmelen.
Fyra ord
för synd:

överträdelse

Kärlekens Gud har satt
kärlekens bud som ett skyddsräcke omkring det
ömtåliga människolivet. Men när jag träder
över buden, rutschar jag utför. Jag kommer över till
Guds fiendes maktområde. Jag tror att jag blir fri. Men blir i
stället bara mer fånge.
synd

Ordet betyder missa målet.
Genom mina synder går det sönder. Allting blir trasigt.
Många känner sig därför vilsna och
hemlösa. Jesaja uttrycker det så:

Vi
gick alla vilse som får, var och en av oss ville vandra sin
egen väg men Herren lät allas vår missgärning
drabba honom.

(Jes 53:6)

missgärning

Det är gärningar jag
missat. Jag struntade i, jag gick förbi, jag var okänslig
för nöden alldeles intill. Läs om min kollega i
Lukas 10:31.

svek

& i vilkens ande inte är
något svek.
Svek - det är oärligheten,
slingeraktigheten längst in. Psaltaren 28:3 talar om
ogärningsmännen som talar
vänligt med sin nästa men har ondska i
hjärtat. Inför det frågar vi oss:
Är jag god innerst inne? Eller är jag bara god ytterst
ute? Innerst inne en skräphög? Det kan vara viktigt att
våga ta tag i de dunkla sidorna av vårt väsen.

Ty
inifrån, ur människornas hjärtan, kommer de onda
tankarna, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott,
själviskhet, ondska, bedrägeri, liderlighet, avund,
förtal, högmod, förblindelse.

(Markus 7:21-22)

I
stunder då vi vågar vara ärliga ser vi att allt
detta finns hos oss. Det är viktigt att ta tag i de dunkla
sidorna av vårt väsen. När jag upptäcker Markus
7:21 i mitt liv kan detta säga mig två ting:

När jag ser det hos mig själv
får jag säga: Jag klarar inte av mig själv utan
Jesus. Jag behöver Jesus inuti mig.
När jag ser någon som "ramlat dit" i
något av detta kan jag säga: Det kunde vara jag. Herre,
förbarma dig!

Förlåtelsens C = Hur
man blir av med skräpet?

1. Inte
genom att tuga.

Så länge jag teg
& (Psalt 32:3)

Tre reaktioner kan det då bli:

Reaktion 1: Själen mår
dåligt

Så länge jag teg
försmäktade mina ben vid min ständiga
klagan.

Jag tiger inför Gud men
klagar inför människor. ..

Jag släpar benen efter mig.

Jag suckar.

Det är så synd om mig.

Snurrar runt omkring mina problem.

Vågar inte vara ärlig.

Reaktion 2: Kroppen mår
dåligt

... försmäktade mina ben
&

Synden sätter sig någonstans i kroppen: I mina ben, i
magen, en värk i hjärtat, jag mår inte bra. Man ser
det i mina ögon. Herren säger till Kain:

Varför är du vred och varför är din
blick så mörk? Är det inte så att om du

gör det som är gott ser du frimodigt upp, men om du inte gör det som är gott, då lurar synden vid dörren. Den har begär till dig, men du skall råda över den.

(1 Mos 4:6-7) Begär heter på latin appetitus. Synden är som ett rovdjur som har aptit på oss.

Reaktion 3: Min ande mår dåligt

dag
och natt var din hand tung över mig. min livssaft förtorkades som av sommarhetta.

(Psalt 32:4)

Guds hand känns så tung. Min ande - kontaktorganet med Gud - får störningar. Allt det som har med Gud att göra blir så besvärligt. Livssaften, livskraften försvinner. Känns som öken. Dött, livlöst. Man flyr från sig själv och från Gud. Smiter som Mose (2 Mos 2:11-15)
Hur bli man av med skräpet?
2. Inte genom att jag skakar det av mig

Jag försöker skaka det av mig, låssas som om det regnar, moraliserar. Blir dömande mot det som kanske är mina svaga punkter. Jag presterar ... blir prätig & rationaliserar ... gråter och fromlar bort. Tacka Gud för att han förlåtit mig. Detta är olika sätt på vilka jag smiter undan mitt ansvar.
Hur bli man av med skräpet?
3. Svar:
Genom att bekänna den

Kung David ger receptet:
Då uppenbarade jag min synd för dig, jag dolde inte min missgärning. Jag sade: Jag vill bekänna mina överträdelser för Herren. (Psalt 32:5, Folkbibeln)
Bekännelsen är en viljeakt.
Jag vill stå upp och gå till min fader (Luk 15:18-19).
Jag vänder mig bort från synden och vänder mig till Jesus.

Det grekiska ordet för bekänna - homologein - betyder ordagrant: Säga det samma.

Att bekänna sina synder är att träda in i Guds ljus

och säga detsamma som han säger om våra synder.

Vi fäller samma dom som han.

Vi kapitulerar inför Guds dom över våra synder.

Vi ger Gud rätt. Urskuldar oss inte. Skyller inte på andra.

Det är något stort när en människa bekänner sin synd och ber om förlåtelse för sig själv. Hon slår då vakt om sitt människovärde. Ett djur kan inte säga förlåt. Men en människa kan det. Du kan både se och erkänna att du handlat fel. Bekännelsen är inte att undervisa Gud om vad som hänt utan att vi tar ansvar för våra syndiga tankar, ord och gärningar

Varje gång du säger
förlåt,

reser du dig ur din förnedring

och slår vakt om ditt människovärde.

Ta
tag i skräpet i ditt liv, gå till korset, säg
där som det är:

Jag
bekänner som en synd att jag har ...

och jag vill ta emot förlåtelsen för Jesu Kristi
skull.

Förlåtelsens D = Att ta
emot förlåtelsen

David berättar vad som hänt honom
då han bekände sin synd: Då förlät du mig min
syndaskuld (Psalt
32:5).
Dagligen

I bönen Fader vår finns
ett spännande och.

Vårt dagliga bröd giv oss
idag och förlåt oss våra skulder
&

Lika ofta som jag behöver smörgåsar behöver jag
syndernas förlåtelse.

Gud kan ge oss
förlåtelsen varje gång vi ber om den. Jag får
se framför mig Jesu sårmärkta händer som tar
tag i synderna och bär dem bort. Jag får lyssna till de
löften han givit oss i Bibeln att om vi bekänner våra synder, är han trofast
och rättfärdig, så att han förlåter oss
våra synder och renar oss från all
orättfärdighet.

(1 Joh brev 1:9)
Söndagligen

I högmässan får jag varje söndag lägga ned mitt liv i syndabekännelsen och lyssna till "den trösterika avlösningen". Det som är bekänt och taget till Jesu kors är förlåtet och borta. Men det kan ibland vara svårt att ta emot förlåtelseordet i kyrkans allmänna gudstjänst. Man går till kyrkan, lägger ned sopsäcken där. Men sedan plockar man upp sopsäcken med alla synderna innan man går. Och fortsätter sedan att kånka och sucka under hela veckan.
Biktligen

Det behöver inte bli ett ständigt kånk och suck för dig. Vi har fått en stor hjälp i bikten. Det kan vara ett recept: Ring upp en präst och beställ tid för bikt. Det är mycket hälsosamt att någon gång då och då tala igenom sitt liv med en själasörjare.

I varje bikt finns fyra personer närvarande:

Du är där,

du som bekänner din synd och vill ta emot förlåtelseordet.

Prästen är där.

Du kan få ett fint samtal om ditt liv. Prästens uppgift är att vara sophämtare. När du bekänt din synd tar han tag i sopsäcken och ger den till Jesus. Du kan inte sedan hitta den och slipper gå att kånka på den. På Jesu uppdrag får han tala om för dig att dina synder är förlåtna. Och han kan ge dig goda råd för ditt fortsatta liv.

Jesus är där.

Hans närvaro finns i biktrummet. Ty han är själv med när två eller tre samlas i hans namn. Han är den som använder prästens röst och mun för att du ska få höra att dina synder är förlåtna.

Satan är där.

Han är oerhört ängslig för vad som händer i biktrummet. Han gör allt för att du inte skall komma dit. Men när han får höra att dina synder är förlåtna, då lommar han iväg. Det är kört för honom. Han har tappat sitt byte.

Förlåtelsens E = Att
förlåta andra

Är
viktigt! Men ofta mycket svårt!!

Jesus säger:

Om ni
förlåter människorna deras överträdelser,
skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni
inte förlåter människorna, skall inte heller er
fader förlåta er era
överträdelser.
(Matt
6:14-15)

Förlåtelsen är en nyckel.
Använder du den är det mycket som öppnar sig
både uppåt och utåt och inåt.. Använder du
den inte, är det mycket som är låst för dig.
Varför tar det så emot att förlåta?

Det säger stopp. Man har
blivit trampad på och förnedrad. Det gör ont så
fort man tänker på vad man har fått utstå. Vill
bara skrika högt!
Jesus berättar om hur mannen, som
fått tiotusentalenter-skulden efterskönt, möter den
som var skyldig honom hundra denarer (se Matt
18:23-35). Han vill inte ge honom anstånd utan lät
sätta honom i fängelse tills skulden var betald. Är
det detta som händer när vi inte förlåter
varandra? Vi binder varandra i varandras synder. Vi ger varandra
inte en chans att komma ur misslyckanden och nederlag. "Se,
där går den som ...".
Förlåt din nästa och ge henne
en chans att börja om. Men förlåt också din
nästa för din egen skull. Paulus säger att han vill
förlåta för att inte Satan skall få
övertaget över oss (2 Kor 2:11,
X2000).
När den som fått hela
tiotusentalenter-skulden efterskönt inte ville
efterskönt sin broder hans skuld, möttes han av kungens
vrede. Och i sin vrede lät hans herre fångvaktarna ta hand om honom tills
hela skulden var betald. (X2000 kallar dem
bödelsträngar.)
Känner du bödelsträngarna? De
heter Oförsonlighet och Hat och Hämnd och Bitterhet och
Besvikelse och Självmökan. De torterar dig och
håller dig i fångenskap.
Jesus och
dina svårigheter att förlåta

Det som kan hjälpa oss in i
förlåtelsens hemligheter är att se hur Jesus
står mitt inne i dessa böner om förlåtelse. Han
ställer sig bredvid dig och förestavar bönen mycket
långsamt: Förlåt oss
våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som
står i skuld till oss.
Det är som om han ville säga: "Jag
har också försonat den människans synd. Jag är
hos dig. Jag vill hjälpa dig att förlåta. Och
när du gör det, kan jag gå in i dina minnen. Jag kan
läka de sår som du har fått. Då kan du sedan se
tillbaka utan att det gör ont i dig."
Liksom Fadern ständigt är beredd att

ta emot dem som misslyckats för att förlåta och upprätta dem, vill han att vi skall vara lika förlåtelseberedda. Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta. (Kol 3:13)

Men ibland är det så svårt att förlåta att du behöver ett himmelskt ingripande för att klara det. Jesus behövde det. Och du får lära dig det av honom.
Fader
förlåt dem &

I Jesu bön på korset finns en nyckel till att kunna förlåta andra:
Fader förlåt dem ty de vet inte vad de gör. För att kunna förlåta dem som gjort dig illa behöver du anlita himmelska krafter! Du får som Jesus ropa ut FADER&. Petrus säger samma sak. Han skriver i sitt brev att Jesus är vårt exempel och att vi ska följa i hans fotspår.

Han hade inte begått någon synd och svek fanns inte i hans mun. När han blev smädad, smädade han inte igen, och när han led, hotade han inte, utan överlämnade sin sak åt honom som dömer rättvist. Och våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Och genom hans sår har ni blivit botade. Ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt om till era själars herde och vårdare.

(1 Petr 2:22-25)

Här har vi en bra definition på att förlåta:

Att förlåta är att ge upp sin rätt att anklaga.

Du kan ha rätt i allt du säger om de andra: De har gjort dig illa, de är dumma. Men du överlämnar det de gjort till FADERN. Han får ta hand om dem och det de gjort.

Alternativet till att inte förlåta är att du själv

får bära på hat, hämnd, bitterhet, besvikelse &. Och det gör så ont.

Hur många gånger?

Då gick Petrus fram och
frågade Jesus:

Herre, hur många gånger skall
min broder försynda sig mot mig och få min
förlåtelse? Upp till sju gånger? Jesus sade till
honom: Jag säger dig: Inte sju gånger utan sjuttio
gånger sju.
(Matt
18:21-22)

Vi
tycker att Petrus är rätt duktig. Sju gånger ville
han förlåta. Hur många gånger orkar du? Men
Jesus säger: Sjuttio gånger sju = 490. X2000 följer
en annan handskrift, där det blir lite lättare för
oss. Där behöver vi bara förlåta honom
sjuttiosju gånger.
Men siffran sju är ju oändlighetens tal. Vare sig det
är 490 eller 77 gånger vi ska förlåta, så
är innebörden denna: Sluta aldrig att
förlåta.
Kan du här höra hur den himmelske
Fadern frågar dig: Hur många gånger skall jag
behöva förlåta dig? Är sju gånger nog?
Kanske du svarar: Inte sju gånger utan sjuttiosju gånger
sjuhundrasjuttiosju. Sluta inte, Herre.
Att
förlåta sig själv

Vi blir inte kvitt våra synder genom att
förlåta oss själva utan bara genom Guds
förlåtelse. Men sedan Gud har förlåtit oss
skall vi också förlåta oss själva. Om vi inte
gör det kan vi blockera Guds förlåtelse så att
den blir verkningslös. Margareta Melin säger: "Den som
inte kan förlåta sig själv blockerar flödet
mellan sitt eget och Guds hjärta. Den som inte
förlåter sig själv kan inte bryta med synden."

Där
syndernas förlåtelse är,

där är också liv och salighet.

Förlåtelsens F =
Än sen då?

Efter förlåtelsen
1.
Lär dig att avsky det onda

Älska varandra uppriktigt. Avsky
det onda, håll fast vid det goda. (Rom 12:9)

2. Bli
kvar i Jesus

Den som förblir i honom syndar
inte. (1 Joh 3:6)

Låt dig omslutas av Jesus.

Stanna kvar i kraftfältet. Ikläd dig ljusets rustning (Rom 13:12-14 och Ef 6:10-18), så att mörkret, det onda, synden inte får makt över dig.

3.

Låt Guds ord förbli i dig

Den som är född av Gud gör inte synd, ty Guds säd förblir i honom. (1 Joh 3:9)

Guds säd - det är livet från Gud, som vi får genom Guds ord och genom Guds Ande. Detta liv är en inre motståndskraft mot synden. Ett antabusmedel som gör synden vidrig. Detta nya liv drar mig i ställe ständigt mot Jesus.

Man är som kompassnålen. Den skakas hit och dit, den kan svänga fram och tillbaka men när jag är stilla söker sig det som finns i kompassnålen mot kraftfältet vid nordpolen. Den som är född av Gud och har Guds Ande och Guds ord i sig har något inom sig som ständigt drar mot Gud.

Han kan svänga hit och dit och skakas fram och tillbaka av synden och allt det onda. Men det han har fått inne i sig av Guds Ande och Guds ord drar honom ständigt tillbaka till Gud. Allenast i Gud söker min själ sin ro. (Psalt 62:2)

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på kontakt sida
längs ner.

Reflektion

Samtala med dig
själv och/eller med någon annan:

(Sänd gärna in dina reflektioner till
oss)

Gå nu igenom förlåtelsens
ABCDEF.

Försök säga något om varje punkt,

gå gärna tillbaka och repetera:
Förlåtelsens A = Synd om mig eller
synd i mig

Det moderna slaveriet

Att inte se hurdan man är

När ljuset tänds

Världens mest berömda prästfru

Jesu yrke

Och han var fylld av nåd och sanning

Hur Jesus möter dåliga människor

Förlåtelsens B = Synd - vad är det?

Förlåtelsens C = Hur man blir av med skräpet?

Inte genom att tuga

Inte genom att skaka av sig det men

genom att bekänna och ta emot förlåtelsen

Förlåtelsens D = Att ta emot förlåtelsen

Dagligen -
söndagligen - biktigen

Förlåtelsens E = Att
förlåta andra

Viktigt! Men ofta mycket
svårt

Jesus och dina svårigheter att förlåta

Fader förlåt dem

Hur många gånger?

Att förlåta sig själv

Förlåtelsens F = Än sen
då?

Repetition

Läs gärna igen vandring 28

som handlar om varför Jesus behövde dö på korset för våra synder.

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.

